

Op 24 april 2007 is het volgende advies (A07.017) gegeven.

1. Het verzoek van X:

X heeft het voornemen om het bezoek van z-verpleegkundigen aan de European Z Conference, te stimuleren door het ter beschikking stellen van een zogenaamde “educational grant”. Het congres zal plaats hebben in Barcelona gedurende 5 dagen in september 2007. De educational grant houdt in dat X de reis-, verblijf- en deelnamekosten van in totaal EUR 1105,-- per verpleegkundige betaalt en de verpleegkundige zelf een eigen bijdrage van EUR 125,-- voldoet.

X vraagt te beoordelen of zij met recht tot de conclusie is gekomen dat, door het zuiver educatieve en wetenschappelijke karakter, een educational grant niet kan leiden tot geneesmiddelenreclame en daarom geoorloofd is onder de huidige regelgeving. Indien deze vraag negatief wordt beoordeeld, wenst X te vernemen of het een verschil maakt indien de educational grant zou worden beperkt tot een maximumbedrag van EUR 500,-- of tot 50% van de reis-/verblijf- en registratiekosten zoals voor beroepsbeoefenaren wordt gehanteerd.

2. Het oordeel van de Codecommissie:

Blijkens artikel 12 van de Gedragscode Geneesmiddelenreclame dragen vergunninghouders er zorg voor dat bij het verlenen van gastvrijheid aan beroepsbeoefenaren in het kader van samenkomsten de gastvrijheid binnen redelijke grenzen blijft en ondergeschikt is aan het met de samenkomst beoogde doel. In het onderhavige geval echter, ziet de gastvrijheid niet op beroepsbeoefenaren, maar op verpleegkundigen.

Volgens de Gedragscode Geneesmiddelenreclame worden uitsluitend personen die een wettelijke bevoegdheid hebben tot het voorschrijven en afleveren van geneesmiddelen als “beroepsbeoefenaar” aangemerkt. Personen die uit andere hoofde beroepsmatig zijn betrokken bij de verstrekking van geneesmiddelen (zoals (gespecialiseerde) verpleegkundigen) vallen niet onder deze definitie. Zij behoren bijgevolg tot de categorie “publiek”. Op grond van artikel 3 van de Code voor de Publieksreclame voor Geneesmiddelen, is reclame voor receptgeneesmiddelen gericht op het publiek, verboden. Onder reclame dient tevens ‘gastvrijheid en sponsoring van samenkomsten’ te worden begrepen.

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het ter beschikking stellen van een grant aan verpleegkundigen zoals hierboven omschreven, in strijd is met de Gedragscode Geneesmiddelenreclame. Het maakt daarbij geen verschil indien de educational grant zou

worden beperkt tot een maximumberag van EUR 500,-- of tot 50% van de reis-/verblijf- en registratiekosten, zoals voor beroepsbeoefenaren wordt gehanteerd.

X heeft in haar brief aan farmaceutisch bedrijf Y van 12 april 2007, die de Codecommissie ook is toegezonden, verwezen naar de Gedragsregels sponsoring patiëntenorganisaties. De Codecommissie kan X hierin niet volgen. Verpleegkundigen kunnen niet met een patiëntenorganisatie op één lijn worden geplaatst.

De Codecommissie komt daarom tot een negatief advies.

3. De kosten:

De Codecommissie bepaalt dat de aan deze adviesaanvraag verbonden kosten separaat aan X in rekening zullen worden gebracht.

Aldus gedaan te Gouda op 24 april 2007 door mr. P.A. Offers, voorzitter.